

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**F. Cornelii Cvrtili Cæsarei Consiliarij et Historiographi
Ordinis Eremitarum S. Avgvstini S. Nicolavs Tolentinvs
alijque aliquot eiusdem Ordinis Beati**

Curtius, Cornelius

Antuerpiæ

17. Ab inferni pœnis consobrinum suum eripit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37243

lucescente ad Priorem adiit, eique de visis quidem ignibus nihil, (ne gloriolæ vanæ fumus aliquis inde surgeret) sed animarum in purgatorio luentium vota insinuat, rogatque demisso animo, ut sibi liceat hebdomadam illam pro defunctis facere. Cœnobiarcha quæ 16.

erat erga mortuos pietate, non gravatè annuit, & qui sacerdotem eam septimanam ageret, succedaneum alterum nominavit. NICOLAUS ergo ad aram pro illis, quos piaculares flammæ habebant, quot diebus operatus est; quot noctibus preces fudit cum lacrymarum tam denso imbri, ut totum pænè suppliciorum purgantium ignem extinxerit. Certè Fratris Peregrini anima, omnium aliarum, quæ ex inferno carcere ad cælum ascenderant, legatione functa, ad NICOLAVM rediit, suoque & sociarum nomine gratias ei maximas dixit pro patrocinio.

Sed plusculum ei laborandum fuit, ut consobrinum suum *Gentilem* ab æternis suppliciis expediret. 17.

Is in *Monte-Apponi* (oppidi nomen est) A 7

Eorum multò maximam partem à suppliciis absolvit.

Ab inferni poenis consobrinum suum eripit.

est) improvisò à nescio quo nebulone obtruncatus, importunam mortem oppetiverat. Tristi eo nuntio perculsus NICOLAUS, (eum in paucis charum habuerat) manare lacrymis, & passis ad cælum manibus exclamare, Heu, heu, miserande *Gentilis*, qui inopinato leto oppressus, non potuisti ad cælum viam tibi sternere, adeoque proruisisti in barathrum, unde cæli decretum vetat exire quenquam. Hâc curâ anxius pergit Deum in vota sua vocare ferventiùs, in vigiliis pernoctare, diurnare in precibus, carnem affligere, cælum fortissimè viribus omnibus pulsare, flagitare denique, scire percupidus; Damnatúsne ad æternorum tormentorum immania ergastula descenderit, an verò salutis portum tenuerit? Neque orandi finem antè fecit, quàm cælo ad aures ejus vox allapsa diceret; *Gentilem* trucidatum, æternis quidem ignibus addictum fuisse, sed ereptum precibus lamentisque ejus, quibus Judex coactus sit mutare latam (non tamen definitivè,
ut

ut loquuntur) sententiam. Deinde nocte concubiâ, cùm ad fovendum ignem, qui perpetuus lucet ante Eucharisticum ferculum, surgit, afflat aures ejus blanda & clara. ejuscemodi vox: O Pater NICOLAE, Servatori meo IESU gratias immortales ago, qui me tuis precibus victus, è flammis æternis liberavit. NICOLAUS verò non ignorans verusitias laqueosque inferni, & vultum habitumque boni mentiri frequenter malum Angelum; Abi, inquit, callide veterator cum istisce fraudibus tuis: *Gentilis* meus obiit; estque in manu justi. & misericordis Dei, illum aut punire aut beare æternum. Tum anima; Nullus ad dubita: ego sum *Gentilis* consobrinus tuus, quem inferni ignibus addictum tuis precibus absolvisti. Perge porrò, quam cœpisti, vitæ sanctioris rigidam semitam decurrere: adeò potentes sunt preces tuæ, ut nihil eis cælum negare possit.

Ut jam non magnoperè mirandum sit, si NICOLAUS, qui non piacula-

B II
36 c

culares modò flammâs extinxit, sed damnatas etiam ex Orci faucibus animas eripuit, inferni custodem Cerberum in se provocaverit: qui rabie plusquam caninâ impotenter fremens, omnia stygis monstra excivit, armavitq; contra hunc Herculem. Tolentini explicata acies (illuc NICOLAVS migraverat, hæsitque quoad vixit annis omnino triginta) & ad oppugnationem paratâ machinæ. Pugna præludium auditum in recto oratorii, ubi vir sanctus preces Numini faciebat. Horrificus subitò strepitus, crepitus, sonitus, tonitrus; ut susque deque ferri omnia, totum à fundo monasterium ruere videretur. Subinde canis infernalis cum suis latrare horrendum, mox leonum rugitum terribilem edere, lupinum ululare, denique belluarum omnium omnigenas simul voces fingere, quibus si terrere non possent, saltem obturbarent orantem, atq; confunderent. NICOLAVS perstare in precibus immobilis, nõ percellendus, etiam si fractus orbis illabatur.

Non

18.
Orcus ei
illudit.